



מ"ת 35919/12/17 - מיכאל מודזגברישוולי נגד מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 35919-12-17 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 279179/2017

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקש מיכאל מודזגברישוולי ע"י ב"כ עוה"ד דורון נוי, יהלי
שפרלינג ועדן נחום
נגד
המשיבה מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, וזאת בשל העדרן של ראיות לכאורה לביצוע **עבירת הרצח המיוחסת לו באישום העשירי** לכתב האישום, או למצער, בשל חולשה בראיות.

2. רקע

א. ביום 18.12.2017, הוגש כתב אישום כנגד המבקש ואחרים. יחד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. האישום המרכזי המיוחס למבקש, הינו רצח טל קורקוס ז"ל (להלן: "התיק הראשון").

ב. בדיון שהתקיים ביום 18.04.2018, הסכים המבקש, בעצמו, בהעדר ייצוג מוסדר, ולצורך שלב זה בלבד, לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וכן למעצרו עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לטעון בכל עת.

ג. לימים, ביום 12.07.2018, הוגש כתב אישום נוסף נגד הנאשמים 1 ו-2 בתיק העיקרי אשר אוחד בהחלטה מיום 15.08.2018, יחד עם כתב האישום בתיק הראשון.

ד. כתב האישום בתיק הראשון עוסק, בעיקרו, ברצח טל קורקוס ז"ל וברצח אלישע סבח ז"ל. האישום הרלוונטי לצורך הדיון בבקשה זו, **הינו האישום העשירי, שעניינו רצח טל קורקוס ז"ל**.

ה. במהלך המשפט, נשמעה עדותם של עדי התביעה המרכזיים ביחס לאישום העשירי, ובכלל זאת, עדותו של **עד המדינה מ.א.** שהינו העד המרכזי. עדותו של עד המדינה הרלוונטי לאישום זה הסתיימה, כך שלמעשה קיימת היום, בפני המותב העיקרי, גרסתו המלאה של עד המדינה עליה יתבסס המותב העיקרי בהכרעת הדין ועל בסיסה ייקבעו ממצאי עובדה ביחס לעבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום.

3. **תמצית טיעוני ב"כ המבקש בעבירת הרצח - האישום העשירי:**

עמוד 1



הסנגור בחר להתמקד בהעדרן של ראיות לכאורה בכל הנוגע למודעותו של המבקש לביצוע הרצח של טל קורקוס ז"ל, ולחילופין, בכל הנוגע לחלקו כמבצע בצוותא. הסנגור טוען, כי הקושי הראייתי, לצד הזמן הרב שחלף מאז נעצר המבקש וכן הזמן הארוך הצפוי עד לסיום המשפט, מצדיקים את שחרורו לחלופת מעצר.

א. לשיטת ב"כ המבקש, לאור הסתירות, התמיהות וחילופי הגרסאות של עד המדינה במהלך המשפט, לא ניתן יהיה **לבסס ממצא עובדתי** על דבריו ואולם, לצורך הדיון בבקשה, לא נדרש להתייחס לשאלת **המהימנות**, שכן הטענה המרכזית הינה, כי אף אם תתקבל עדותו של עד המדינה בבית המשפט, **לא ניתן יהיה להרשיע את המבקש בעבירת הרצח**.

עוד בהקשר זה, המבקש טוען, כי בהתאם לעדותו של עד המדינה בבית המשפט, עולה ומזדקר ספק משמעותי, כי המבקש לא היה מודע לכך שמטען החבלה מיועד לקטילתו של טל קורקוס ז"ל. עוד נטען, בהינתן שלא היה המבקש מודע לכך שהמטען מיועד לקטילת אדם, הרי שלא קיים סיכוי סביר להרשעה בעבירת רצח. בהעדר קיומו של יסוד נפשי לביצוע הרצח, הרי שלכל היותר, ניתן יהיה להרשיע את המבקש בעבירות נשק.

לחילופין, אף אם ידע המבקש, כי המטען מיועד לחיסולו של טל קורקוס ז"ל, הרי שלא קיננה בלבו כוונת הקטילה הנדרשת להרשעה בעבירת רצח.

לחילופי חילופין, אף אם המבקש היה מודע, כי המטען מיועד לחיסולו של טל קורקוס ז"ל, והוא אף שאף ורצה להגיע לתוצאה זו, הרי שלכל היותר, ניתן יהיה להרשיעו בעבירה של סיוע לרצח.

ב. כתב האישום כפי שתואר על ידי ב"כ המבקש:

1. האישום העשירי מייחס למבקש את ביצוע הרצח של טל קורקוס ז"ל בהתאם לסעיף 300(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ועבירת סחר בנשק בהתאם לסעיף 144(ב2) לחוק.

2. בהתאם לאמור בכתב האישום, ביום 25.06.2017, החליטו נאשם 2 (אריק איטל), ועד המדינה, לנסוע לביתו של המבקש במטרה לרכוש ממנו מטען ובו חומר נפץ בכמות גדולה. לצורך כך, הצטייד עד המדינה ב-9,000 ₪.

3. עד המדינה התקשר אל המבקש ותיאם עמו את הגעתם של עד המדינה והנאשם 2, לביתו של המבקש.

4. בסמוך לשעה 01:00, הגיעו עד המדינה ונאשם 2 לביתו של המבקש. **במעמד זה**, עדכן עד המדינה את המבקש בדבר כוונתו וכוונותיו של נאשם 2 לגרום למותו של טל קורקוס ז"ל באמצעות הנחת מטען המורכב מכמות גדולה של חומר נפץ, מתחת לרכבו של טל קורקוס ז"ל. כמו כן, ביקש עד המדינה מהמבקש, למכור לו ולנאשם 2, המטען לצורך מטרה זו. בתגובה לכך, קרא המבקש לנאשם 4 (אליושה בן שלום), ובנוכחות עד המדינה ונאשם 2, הורה המבקש לנאשם 4, לתאם מידית עם אנשיו מהצפון את הספקת המטען לעד המדינה ולנאשם 2, וזאת תמורת 9,000 ₪, תוך שהנאשם 4 מודע לכך, שהמטען עשוי לשמש להמתת אדם.



5. מיד לאחר מכן, בהתאם להנחייתו של המבקש, תיאם נאשם 4 את הספקת המטען לעד המדינה ולנאשם 2 בחיפה. בתמורה לכך, בביתו של המבקש, העביר עד מהדינה לנאשם 4, 9,000 ₪.
6. בסמוך לשעה 01:15, בהנחיית המבקש, הוביל נאשם 4 את עד המדינה ונאשם 2, למקום המפגש עם ניר, זאת כאשר נאשם 4 נהג ברכב הסופרב, ועד המדינה ונאשם 2, נסעו בעקבותיו ברכב הפיג'ו.
7. בסמוך לשעה 02:15, הגיעו עד המדינה, נאשם 2 ונאשם 4, למקום המפגש בחיפה, שם המתינו להם ניר וגילי מזרחי. במעמד זה, מסר ניר לנאשם 4 ולעד המדינה, שלא יעלה בידו לספק לעד המדינה ולנאשם 2, את המטען בו במקום, כפי שסיכם עם נאשם 4, מאחר והמטען הוסתר מתחת למועדון פעיל בחיפה, והוצאתו בתנאים אלה, עלולה לחשוף אותם ואת פעילותם.
8. במסגרת הקשר ולשם קידומו, עדכן עד המדינה את המבקש בדבר אי הספקת המטען **על ידי אנשיו מהצפון, כפי שסוכם, וביקש ממנו לדאוג לו להספקת המטען עוד באותו הלילה**. המבקש הורה לעד המדינה להגיע לביתו של נאשם 5 (שמעון שרביט), ומסר לו, כי ימתין לו שם.
9. בסמוך לשעה 03:00, הגיעו עד המדינה ונאשם 2 אל ביתו של נאשם 5, שם, המתינו להם נאשם 5 והמבקש. במעמד זה, סיפקו המבקש ונאשם 5 לעד המדינה ונאשם 2, מטען חבלה ובו חומר נפץ במשקל של 550 גרם וכן מערכת להפעלת המטען. **המבקש עשה זאת בכדי לגרום למותו של טל**. נאשם 5 היה מודע לכך שהמטען עשוי לשמש להמתת אדם.
10. הנאשמים 1, 2 והמבקש, ביחד עם עד המדינה, במעשיהם, המיתו את טל בדם קר לאחר שהחליטו להמיתו מבלי שקדמה לכך התגרות תכוף למעשה בנסיבות בהן יכלו לחשוב ולהבין את תוצאות מעשיהם ולאחר שהכינו את עצמם להמית אותו והכינו מכשיר בו המיתו אותו. כמו כן, לשם ביצוע הרצח, עשו המבקש והנאשמים 4, 5, בצוותא חדא, עסקה בהספקת נשק (מטען חבלה).
- ג. אשר לשאלת מודעותו של המבקש לעובדה, שהמטען מיועד לרצח טל קורקוס ז"ל:
- בהקשר זה נטען, כי אין חולק, כי המבקש לא היה שותף לתכנון הרצח שערך מספר שבועות. בהקשר זה, הפנה המבקש לעדותו של עד המדינה בבית המשפט וכן לאישום קשירת הקשר בכתב האישום (האישום השביעי) שאינו מיוחס למבקש. המבקש לא יודע על שיחותיו של עד המדינה עם עדת המדינה, פתיחת דירת הקלפים לצורך הבאתו של המנוח ל"כיפה אדומה". המבקש לא היה שותף וכלל לא היה מודע לניסיון הרצח של טל קורקוס (האישום התשיעי). כמו כן, לא היה מודע לתכנון של עד המדינה לרצוח את טל קורקוס באמצעות אקדחים וכן לכל שאר הפרטים המפורטים בכתב האישום באישום השביעי ובאישום התשיעי.
- עוד נטען, כי בהתאם לעדות עד המדינה בבית המשפט, עד המדינה פנה אל המבקש ערב לפני הרצח, בבקשה שיעביר לו מטען חבלה. עד המדינה מסר, כי התכנון היה לרצוח את טל קורקוס עם שני אקדחים. לאור העובדה שהתברר לעד המדינה, שאקדח אחד היה תקול, החליט עד המדינה, יחד עם נאשם 2, לחסל את טל קורקוס באמצעות מטען חבלה. עוד סיפר, כי מספר ימים לפני כן, ידע ש"הח'ברה מהצפון" מוכרים מטען חבלה כ-10,000 ₪. בהתאם לכך, לפני הגעתו לדירתו של המבקש, הצטייד ב-9,000 ₪.



עוד נטען, כי בהתאם לעדותו, סיפר עד המדינה, כי התקשר למבקש באותו לילה, על מנת לברר עמו האם יוכל לקשר בינו לבין ה"חברה מהצפון", כדי לרכוש את המטען. עד המדינה סיפר שהמבקש לא הצליח להבין את כוונתו בשיחת הטלפון והוא נסע להיפגש עמו בדירתו.

עוד נטען, כי עד המדינה הגיע לביתו של המבקש יחד עם נאשם 2. בדירתו של המבקש הותקנה האזנת נפח במסגרת חקירה סמויה שהתנהלה בימ"ר צפון. הגעתו של הנאשם 2 ועד המדינה אל ביתו של המבקש, נקלטה במסגרת האזנת נפח. עוד נטען, כי מדובר בהאזנת נפח באיכות ירודה ביותר, שבמסגרתה נקלטו שברירי משפטים קטועים.

עוד נטען, כי עד המדינה העיד, כי בשלב מסוים, שוחח עם המבקש במרפסת הבית, ולחש באוזניו "**אני צריך מטען, יש לי את טל בידים**". בתגובה, השיב המבקש "**אני לא מבין מה אתה עושה ולמה אתה עושה בכלל**" (להלן: "השיחה במרפסת").

עוד בהקשר זה נטען, כי אין חולק, כי השיחה במרפסת - גם אם התרחשה, לא נקלטה בהאזנת הנפח. לאחר מכן, עברו השניים לסלון הבית, שם מסר לו המבקש, כי: "**אין לו מטען ו - יש לחברה מהצפון**". עד המדינה ביקש מהמבקש שיסדר לו לרכוש מטען מ"החברה בצפון". המבקש פנה אל נאשם 4 וביקש ממנו שיתקשר אל בחור בשם ניר, על מנת שישפק לעד המדינה את המטען לאחר שאותו ניר אישר הספקת המטען בצפון, נסעו עד המדינה ונאשם 2 להיפגש עם אותו ניר. משהגיעו למפגש, נמסר להם, כי לא ניתן לספק את המטען, שכן הוא מוחבא מתחת למועדון ובמעמד המפגש, סיכם עד המדינה עם ניר, כי המטען יסופק ביום למחרת במרכז הארץ. לאחר מכן, נסעו עד המדינה ונאשם 2 לדירתו של הנאשם 5 בחולון ושם סיפק לו **המבקש** את מטען החבלה.

בהקשר זה, הפנה הסנגור לעדות עד המדינה בבית המשפט, ביחס לאירועים שהתרחשו ביום 25.06.2017, ליל הספקת המטען, עמ' 1825 מיום 09.01.2020.

נטען, כי גרסה זו לשיטת המאשימה, מבססת את מודעותו של המבקש לצורך הרשעתו בביצוע רצח טל קורקוס בצוותא חדא עם הנאשמים 1 ו-2.

לשיטת ב"כ המבקש בהקשר זה, עד המדינה בחקירתו הנגדית בבית המשפט, הבהיר באופן חד משמעי, כי מעולם לא אמר למבקש "**טל קורקוס**", וכי לא יכול להעריך מה המבקש הבין מכך שאמר לו "**יש לי את טל בידים**".

עוד בהקשר זה נטען, כי במהלך חקירתו הנגדית, אף הועלו אופציות נוספות עליהן יכול היה לחשוב המבקש, כי אותו "**טל**", שמדבר עליו עד המדינה, כאשר אין מחלוקת שמדובר באפשרויות אשר לא בהכרח קיימת כוונת קטילה לגביהן.

עוד נטען, כי עד המדינה הבהיר, הן בחקירותיו במשטרה והן בחקירתו בבית המשפט, כי מטען חבלה אין בכוונתו בהכרח לכוונת קטילה, אלא יכול להיות אף לצורך הפחדה, סחיטה, הסגרתו למשטרה. על כן, לשיטת ב"כ המבקש, במצב



דברים זה, בהעדר ראיות למודעותו של המבקש לשימוש שייעשה במטען ולייעודו, לא קיימות ראיות לכאורה בעבירת הרצח.

זאת ועוד, לשיטת הסנגור, אף מתגובת המבקש, כפי שפירט עד המדינה, כי יתכן בהחלט שהוא בכלל לא הבין למה התכוון עד המדינה. בהקשר זה, המבקש יטען, כי גרסה זו שומטת את הקרקע לאותו בסיס ראיתי עליה נסמכת המאשימה בכתב האישום ובהתאם לגרסה זו, לא ניתן להוכיח את האמור בכתב האישום.

עוד בהקשר זה, נטען, כי עדותו של עד המדינה בבית המשפט בחקירתו הנגדית, קעקעה באופן משמעותי את חלקו של המבקש לאור העדר מודעותו לשימוש שייעשה במטען, אם בכלל, ובכלל זאת, למיהות אותו "טל", עליו דיבר אותו עד המדינה בשיחה במאית השנייה, באוזן המבקש.

אשר לשיחה במרפסת - נטען, כי לצורך הוכחת מודעותו של המבקש באשר לעבירת הרצח, המאשימה סומכת ידיה על דבריו של העד בהתאם לעדותו אודות אותה שיחה שהתקיימה בביתו ערב לפני הרצח.

אולם, לשיטת הסנגור, עיון בעדותו של עד המדינה, מעלה כי ניתן לחלק את השיחה עם המבקש לשניים - השיחה במרפסת - שלא נקלטה בהאזנת הנפח ומהווה את הראיה היחידה אודות מודעותו של המבקש ל"עד החיסול" - "יש לי את טל בידים", אשר נאמרה באוזן במאית השנייה.

לשיטת הסנגור, עדות עד המדינה כפי שהובאה בחקירתו הנגדית, מעלה לכל הפחות, ספק משמעותי ביחס למודעותו של המבקש אודות השימוש שייעשה במטען החבלה, אם בכלל.

עוד בהקשר זה נטען, כי עד המדינה בחקירתו הנגדית, מסר, כי אינו משוכנע שהמבקש הבין בכלל על מה הוא מדבר, ויתרה מכך, קיימת אפשרות ממשית, כי גם אם אכן נאמרו הדברים, יתכן כי המבקש בכלל סבר שמדובר על "טל" אחר, שכן בשעות הצהריים נקלטה בהאזנת הנפח בביתו של המבקש, שיחה על עניינים כספיים הנוגעים לבחור בשם "טל" יוסף", שהינו עבריין מוכר. כמו כן, אישר עד המדינה, כי קיימים אנשים נוספים בשם "טל" המוכרים לו ולמבקש.

הסנגור הפנה לעדותו של עד המדינה בחקירתו הנגדית ביחס לשיחה במרפסת, עמ' 9553 מיום 11.10.2021, וכן לעמ' 9630 מיום 21.10.2021, וכן לעמ' 9628 מיום 21.10.2021, וכן עמ' 9732 מיום 28.10.2021, וכן לחקירה החוזרת של המאשימה בעמ' 10541 מיום 06.12.2021.

לשיטת הסנגור, הראיות ביחס למודעות המבקש - המבקש לא יודע דבר אודות פעילותו הפלילית של עד המדינה ביחס לטל קורקוס. ביום 25.06.2017, עלה השם "טל" לראשונה באוזני המבקש. תגובתו היחידה של המבקש ביחס לכך הינה: "אני לא מבין מה אתה עושה ולמה אתה עושה?" פרט לאמור, לא התקיימה שיחה נוספת ביחס לשם "טל". המבקש ועד המדינה לא שוחחו על טל קורקוס מעולם.



עוד לשיטת הסנגור, קיימות ראיות נוספות המחזקות את חוסר מודעותו של המבקש שמדובר ב"טל קורקוס" - בהקשר זה נטען, כי העובדה שלא הוחלפה ולו מילה אחת בין המבקש לבין עד המדינה לאחר שהתפרסם בפרסומת אודות הרצח, ובשעה שעד המדינה נמלט מהארץ, מעידה כאלף עדים, שהמבקש כלל לא "חיבר" בין אירועי אותו לילה לבין חיסולו של טל קורקוס. זאת ועוד, לאחר שעד המדינה חזר לארץ בחלוף חודש ימים מאז הרצח, עולה, כי רק אז שיתף אותו עד המדינה בקווים כלליים באירוע (ראה לעניין זה הודעת עד המדינה במשטרה מיום 28.11.2017). כמו כן, הפנה הסנגור לפרוטוקול הדיון מיום 11.10.2021, עמ' 9552.

אשר להאזנת הסתר - השיחה בסלון - נטען, כי לשיטת המאשימה, שיחה זו עניינה בהספקת מטען החבלה הקטלני לצורך רציחתו של טל קורקוס.

לשיטת הסנגור, במהלך חקירתו הנגדית של עד המדינה, באופן חד משמעי, הבהיר, כי השיחה שנקלטה בהאזנת הנפח הינה שיחה תיאורטית על מטען חבלה, ובמהלך השיחה, שמו של טל קורקוס לא עלה כלל, וכי ככל הנראה, "לא הבינו אותו נכון". יתרה מכך, עד המדינה מסר, כי הנאשם 2 כלל לא ידע מה אמר עד המדינה למבקש ביחס לטל, כך שלשיטת הסנגור, המבקש כלל לא מודע לפעילותם הפלילית של עד המדינה יחד עם הנאשם 2. דבר אשר יש בו כדי לחזק את העובדה, שהשיחה כלל אינה נוגעת לרצח טל קורקוס.

עוד בהקשר זה, לגישת הסנגור, בשיחה זו קיימים פרטים שנשמעים בצורה מפורשת, אשר שוללים את האפשרות, כי השיחה המדוברת הינה מטען חבלה ואף שוללים את העובדה, כי השיחה עניינה בטל קורקוס. בהקשר זה, הפנה הסנגור להשתלשלות עדותו של עד המדינה ביחס לשיחה שנקלטה בהאזנת הנפח החל מחקירותיו במשטרה ועד לסיום עדותו בבית המשפט.

- בחקירתו מיום 08.10.2017, נשאל עד המדינה לראשונה

- אודות האזנת הנפח בביתו של המבקש. בתחילת החקירה השיב באשר למפגש אצל המבקש בבית ומסר, כי הגיע לביתו של המבקש עם הנאשם 2 וביקש ממנו מטען חבלה, באוזן במרפסת, והמבקש מסר לו, כי אין לו מטען ויש ל"חברה מהצפון". הנאשם 4 דיבר עם ניר והם יצאו לצפון. הנאשם 2 לא היה חלק מהשיחה המדוברת עם המבקש.

בהמשך, משמיעים החוקרים לעד המדינה, את השיחה בליל שבין 25-26.06.2017. תגובתו הראשונית של עד המדינה לשיחה הינה: "זה לא מאותו יום." בהמשך מסר, כי לא יודע מי אמר את המשפט "בוא תשמע, תבחר מה שאתה רוצה, לא יודע מי אמר... מה אתה חושב אתה רצית לזרוק מהחנייה." בהמשך נאמר "אליושה אין... מתקשר אליך יגיד לך עכשיו זה רלוונטי? תגיד לו שאתה יוצא אליו שייצא מהר אלינו שיביא רק את הזה... ת: זה מיכאל אומר את זה לאליושה. אני רוצה הפסקה אני רוצה להיזכר במה שנאמר שם".

עוד בהקשר זה נטען, כי החוקרים מטיחים בעד המדינה את מה שנאמר בשיחה. העד משיב, כי הוא רוצה לסגור את החקירה כי הוא צריך לחזור על הדברים וכי "תן לי לשבת, יצא מזה לא טוב" (ראה שורות 24,



עמ' 40 לתמליל החקירה).

- בחקירה מיום 28.11.2017, נשאל עד המדינה פעם נוספת לעניין השיחה בבית המבקש והשיב כדלקמן: "אני מזהה את עצמי, את אריק איטל ואת מיכאל מור. אני גם מזהה את אליושה שאמר שלום לאריק. אני מדבר עם מיכאל. מיכאל מדבר עם אליושה ואומר לו "תגיד לו שאתה יוצא אליו עכשיו, ושהוא יוצא אליו חצי דרך".

ש: מי זה אליו?

ת: "לניר טולדנו.

ש: איך אתה יודע שזה נייר שמדברים עליו?

ת: אני יודע, כי אין לי מושג איך אני יודע שזה נייר. ועובדה, כשהגענו לשם, פגשנו את נייר.

ש: למה מיכאל פנה לאליושה?

ת: אני לא יודע, כי אליושה בקשר עם נייר.

ש: ממשיך להשמיע לך עוד את המשך השיחה בבית של מיכאל. תגיד לי מה אתה שומע.

ת: אני שומע את אריק אומר שהוא לא מבין ולא יודע ולא מכיר.

ש: מה הוא לא יודע ומה הוא לא מכיר?

ת: כנראה שאני ומיכאל דיברנו על המטען, ואריק כנראה הבין את השיחה, והיה ויכוח ביני לבין מיכאל שאם יספק או לא יספק או כמה יספיק חומר הנפץ. ואריק באמת לא מבין בדברים האלה, אז הוא לא ידע מלענות כי הוא לא מכיר.

- **בחקירה מיום 29.11.2017**, ממשיכים להשמיע לעד המדינה את השיחה בבית המבקש, והעד משיב כדלקמן: (הסנגור מפנה גם לחקירה מיום 12.12.2017, החל משורה 77). לשיטת הסנגור, במהלך הודעותיו במשטרה, לא ידע עד המדינה לקשור בין המלל ששומעים בשיחה לבין תוכן הסבריו למהלך השיחה בבית עם המבקש. עוד נטען, כי עד המדינה מסר, כי השיחה עניינה אודות מטען החבלה, אך אף פרט בנוגע למטען לא נשמע בשיחה. כמו כן, ביחס למשפט "יחיה חיים של כלב", אשר נמסר מפי המבקש, מסר עד המדינה, כי המבקש מעולם לא אמר לו משפט כזה על טל קורקוס.

עוד בהקשר זה, נטען, כי **בניגוד** לאמרות עד המדינה בחקירותיו במשטרה, במהלך ריענון שנערך בפרקליטות, שינה עד המדינה גרסתו ומסר, כי השיחה אכן נוגעת להספקת מטען חבלה ופירש את הדברים באופן הבא: (מורדי מסר לנו במהלך ההכנה כי לפני שהם הגיעו אל מיכאל, מורדי חייג אליו וניסה לדבר עם



מיכאל בטלפון בקודים, מיכאל לא הבין ואמר לו תבוא. מורדי התקשר כדי לוודא שהוא לא יוצא מאשקלון סתם... כשמורדי האזין עם אוזניות - מורדי אמר ששומע בהקלטה שמיכאל קרא לאליושה, ואז מיכאל הנחה אותו להביא מהצפון את המטען ואם לא את המטען, אז לפחות את הנפץ "אם לא את הזה תביא את הזה" וסימן עם הידיים. בחקירה לא נתנו לו להאזין עם אוזניות ובגלל זה לא שמע את זה כנראה).

בהמשך האזנה להקלטה, מורדי אמר שהוא שומע שמיכאל אמר את המשפט שאם לא "הוא יחיה חיים של כלב" וכוונתו הייתה, שאם טל יישאר בחיים אחרי השימוש במטען, אז הוא יחיה חיים של כלב. בחקירה אכן הציגו למורדי את מה שנאמר בשיחה, אך מאחר ומורדי שם לב שהשוטרים לא הבינו את ההקשר של השיחה, והוא רצה להגן על מיכאל מור (המבקש), הוא לא אמר זאת בחקירה.

- עוד בהקשר זה, נטען על ידי הסנגור, כי בדיון שהתקיים ביום 28.10.2021, במסגרת חקירה נגדית, הושמעו לעד המדינה קטעי שיחות מהאזנות נפח בביתו של המבקש, שלא הושמעו לו במשטרה, בין היתר, שיחה ע' 950/17, דיסק 2, קובץ 13-40-41, מונה 03-01-30 - בו נשמע המבקש משתמש בביטוי "חיים של כלב".

עוד בהקשר זה נטען, כי הוטחו בעד המדינה מספר קטעים מהשיחה הנשמעים בצורה ברורה, אשר אין מחלוקת, כי אינם קשורים למטען חבלה.

משכך, לשיטת הסנגור, עד המדינה אישר, כי מדובר בערבוב של מספר דברים, ואכן יש משפטים שאינם קשורים במטען החבלה. לכך יש להוסיף את האיכות הנמוכה ביותר של השיחה בבית, היא אינה רציפה, יש בה קטעים שכלל לא שומעים ולא ניתן להבין את ההקשר ללא הפרשנות של עד המדינה.

עוד בהקשר זה נטען, כי במצב דברים כזה, המבקש יטען, כי השיחה מעלה ספק משמעותי באשר לתוכן הדברים כפי שמובאים על ידי העד (ראה לעניין זה פרוטוקול הדיון מיום 28.10.2021 עמ' 9739, פרוטוקול הדיון מיום 01.11.2021 עמ' 9826, פרוטוקול דיון מיום 01.11.2021 עמ' 9831).

לשיטת הסנגור - סיכום ביניים בנוגע לאמירה: "יחיה חיים של כלב" - נטען, כי בהודעותיו במשטרה - מעולם המבקש לא אמר לעד המדינה משפט כזה על טל קורקוס.

רק בריענון בפרקליטות - המבקש אמר לעד המדינה, כי אם טל לא ימות מהמטען, אז "הוא יחיה חיים של כלב".

בעדותו בבית המשפט - לא הבינו אותו נכון בפרקליטות, יש פה ערבוב בשיחה של דברים מהצפון, לא כל מחשבה או שיחה שהייתה בין עד המדינה לבין המבקש הוא שיתף את המשטרה. היו גם עניינים בצפון שלא



קשורים בכלל, ובשיחה הזאת, שומעים שיש דברים שלא קשורים לנושא (ראה לעניין זה פרוטוקול דיון מיום 28.10.2021, עמ' 9740 וכן עמ' 9747).

בהקשר זה, לשיטת הסנגור, פרשנותו של עד המדינה לפיה במהלך השיחה דיבר עם המבקש, האם חומר הנפץ יספיק או לא, אינה נשמעת כלל בשיחה ואינה מתיישבת עם האמור בה. שכן, קיימת ראייה שעומדת בניגוד לפרשנותו של עד המדינה. עוד נטען, כי עד המדינה מסר הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, כי מטען חבלה אינו נועד להמתת אדם גרידא. מטען חבלה יכול "לעבור ידיים", "להפחיד", "לאיים". כך, שבהנחה שקיימת אפשרות נוספת, לשיטת עד המדינה, להבנת המבקש, הרי שלא ניתן לשלול, כי המבקש כלל לא הבין כי מדובר בטל קורקוס, וכי מטען החבלה נועד אך ורק למטרה אחת - חיסול. משכך, לשיטת הסנגור, עדותו של עד המדינה כפי שניצבת כיום בפני בית המשפט, יוצרת כרסום משמעותי בראיות למודעותו של המבקש ביחס לשימוש שיעשה במטען ואין סיכוי סביר להרשעה בעבירת הרצח. לכל היותר, קיימות ראיות לעבירות הנשק בלבד.

לחילופין, נטען, כי גם אם יקבע שעל בסיס עדותו של עד המדינה יש די ראיות לצורך הוכחת מודעותו להמתת אדם באמצעות מטען החבלה, גם על בסיס הודעותיו במשטרה, מסמכי הריענון ועדותו הראשית של עד המדינה בבית המשפט, **לכל היותר, ניתן יהיה להרשיעו בעבירה של סיוע לרצח.**

בהקשר זה, הפנה הסנגור במישור המשפטי, למסגרת הנורמטיבית לצורך הוכחת חלקו של המבקש כמסייע בהתאם להוראות החוק והפסיקה - דנ"פ 1294/96, ע"פ 4389/93, ע"פ 8653/10, ע"פ 2796/95, ע"פ 2549/19.

לסיכום - נטען, כי עדותו של עד המדינה כפי שעומדת כיום בפני בית המשפט, עולה כדי כרסום משמעותי בראיות התביעה לביצוע עבירת הרצח על ידי המבקש, והעלתה ספק משמעותי בדבר מודעותו של המבקש לייעוד המטען הקטלני, כך שלכל היותר, קיימות ראיות לביצוע עסקה אחרת בנשק, ולחילופי חילופין, המבקש נטען, כי חלקו באירוע מסתכם כמסייע בלבד.

באשר להתמשכות ההליכים (חמש שנים) - נטען, כי כלל העדים הרלוונטיים לאישומים המיוחסים למבקש, עדותם הסתיימה. יתר העדים המעידים במסגרת התיק השני, כלל אינם רלוונטיים למבקש, ועדותם אינה נוגעת לבירור האשמה של המבקש.

4. תגובת המשיבה:

לשיטת המשיבה, דין הבקשה להידחות, שכן התשתית הראייתית שעומדת לחובת המבקש בעבירות המיוחסות לו, ובפרט באישום העשירי - רצח של טל קורקוס, עומדת בעינה, ובוודאי גם היום, לאחר שעדות עד המדינה עברה את "כור ההיתוך" של בית המשפט. כך, שהמבקש ידע גם ידע שהמטען הקטלני המבוקש ישמש לרצח של טל קורקוס.



לגופם של דברים, הטיעון של המשיבה התחלק לשלושה חלקים. החלק הראשון - הרקע הכללי, החלק השני - קיומן של ראיות לכאורה לאישום העשירי, החלק השלישי - למסוכנות המובהקת הנשקפת מן המבקש וששום חלופה לא תסכון.

החלק הראשון - רקע כללי

גיוסו של עד המדינה ועדותו אשר מפלילה את המבקש:

נטען, כי בתאריך 18.08.2017, נעצר לראשונה עד המדינה בגין חשד למעורבות בביצוע הרצח של טל קורקוס. מיד ובסמוך למעצרו, נפגש עד המדינה העם נציגי משטרה במטרה לבחון את ההיתכנות לגייסו כעד מדינה.

בהקשר זה, נטען, כי כבר באותו מעמד, ניכר היה, שלצד סירובו של עד המדינה לשתף פעולה עם המשטרה, בכך שעד המדינה הכחיש את המעורבות שלו ושל אחרים בביצוע החשדות המיוחסים להם, ראה תמליל תשאול מיום 18.08.2017, מט 998/17.

במהלך התשאול, ולקראת סיומו (החל מדקה 01:20), רמז עד המדינה למשטרה, כי בידו לסייע בפענוח שני מקרי רצח (רצח טל קורקוס ואלישע סבח ז"ל), ראה תמליל תשאול מיום 18.08.2017, עמ' 86-87, ועמ' 117 ואילך. עם זאת, בשלב זה, בחר עד המדינה שלא להרחיב מעבר לכך.

עוד בהקשר זה נטען, כי מאז המפגש הראשון, כאמור, ועד חתימת הסכם עד המדינה, נערכו מפגשים תכופים בין עד המדינה לנציגי משטרה בניסיון לגייסו כעד מדינה. במהלך תקופה זו, ניכרת התלבטות והקושי הרב של עד המדינה בין שבירת הנורמות העברייניות (אי שיתוף פעולה לפחות גלוי עם המשטרה), לבין החשש מפני העונש הצפוי לו נוכח שיתוף הפעולה של עדת המדינה עם המשטרה, שבמסגרתה הפלילה עדת המדינה את עד המדינה בגין מעורבותו ברצח של טל קורקוס.

בהקשר זה, לשיטת המשיבה, מחומר הראיות עולה, כי כבר במהלך תהליך הגיוס של עד המדינה ועד למועד חתימת ההסכם - ניכר גם באופן מובהק החשש של עד המדינה, כי המשטרה תולין אותו שולל לאחר שיתוף עמה פעולה וימסור למשטרה את כל הפרטים, או פרטים עיקריים על מקרי הרצח בהם היה מעורב עד המדינה.

בהקשר זה, הפנתה המשיבה לתשאול מיום 21.08.2017, מט 932/17 - במהלכו הבהיר עד המדינה למפעילו רובינזון, כי הוא אינו סומך על נציגי הימ"ר ועל החשש מפניהם, וכך גם בחקירה מיום 22.08.2017, תמלול מט 850/17, בה ניכר הפחד והחשש של עד המדינה לפרט את חלקו וחלקם של אחרים בטרם החתימה על ההסכם.



עוד לשיטת המשיבה, בכל הנוגע למעורבותם של המבקש ונאשמים 4 ו-5 - כבר במהלך המשא ומתן עם המשטרה, ניכר היה שעד למועד חתימת הסכם עד המדינה, עד המדינה **לא שש להפליט**, אם מטעמים טקטיים כפי שציין כאמור, ובעיקר בשל הקשר האישי, החברות והמחויבות שהייתה בין עד המדינה לבין המבקש והנאשמים 4 ו-5. משכך, בחר עד המדינה בשלבי המשא ומתן לחשוף בפני המשטרה פרטים חלקיים בדבר מעורבותו ומעורבים של אחרים באירועים, לרבות זו של המבקש.

עוד בהקשר זה נטען, כי בתאריך 04.09.2017, נחתם הסכם עד המדינה (להלן: "ההסכם הראשון"). בהמשך, לאחר התפתחות חקירתית בנוגע לאירוע הפגיעה במור כהן מעכו, בשל החשש של עד המדינה בדבר כוונותיה האמיתיות של המשטרה כאמור - צמצם עד המדינה את חלקו באירוע ומסר, כי גלעד בן שלמה היה זה שירה לעברו של מור כהן ופצע אותו - הסכים פרקליט המדינה לאשר את ההסכם הראשון, כך שעד המדינה לא ירצה עונש מאסר וישהה בתנאי מעצר בית הגנתי עד לאחר העדתו.

אולם, לאחר חתימה על ההסכם הראשון (ולאחר שמבחינת עד המדינה החשש של עד המדינה מפני כוונות המשטרה כאמור הופרך), במהלך מסירת עדות הניקיון, מסר עד המדינה בחקירותיו, את השתלשלות האירועים ובפרט זה גם אודות חלקו וחלקם של המעורבים הנוספים (המבקש ונאשמים 4-5). אלא, שאז, במסגרת חקירתו של עד המדינה מיום 05.09.2017 לראשונה, מסר עד המדינה למשטרה, כי הוא זה שירה על מור כהן באירוע בעכו ולא גלעד בן שלמה, כפי שתיאר במהלך המשא ומתן. בעקבות האמור, עניין זה הובא לידיעתו של פרקליט המדינה, והאחרון סבר שבנסיבות אלה, כאשר חלקו של עד המדינה באירוע של מור כהן גדול יותר מהתיאור שהובא לאישורו עובר לחתימת ההסכם הראשון, היינו עד המדינה היה זה שלחץ על ההדק באירוע של מור כהן - אישר המשך ההתקשרות עם עד המדינה בכפוף לכך שעד המדינה ירצה עונש מאסר בן 50 חודשים, ומכאן נולד ההסכם השני.

עוד נטען, כי בכל הנוגע למעורבותם של המבקש ונאשמים 4 ו-5, עד לחתימה על ההסכם ובמעמד החתימה על ההסכם, עד המדינה לא התחייב לספר למשטרה על חלקם ומעורבותם של המבקש ונאשמים 4 ו-5.

על אף האמור, מיד לאחר החתימה על ההסכם הראשון, בתאריך 04.09.2017, בשעה 23:43 (ראה מט 896/17), מסר עד המדינה לראשונה פרטים הנוגעים למעורבותו של המבקש והנאשמים 4 ו-5. בהקשר זה הפנתה המשיבה לגרסת עד המדינה במשטרה מיום 13.09.2017, 26.09.2017, 04.09.2017, 10.09.2017, 11.09.2017, 13.09.2017, 26.09.2017.

עוד הפנתה ב"כ המשיבה לתמלול השיחה של המפגש בין עד המדינה למבקש יחד עם הנאשם 2 ובנוכחות הנאשם 4, שיחה שנקלטה בהאזנת נפח בביתו של המבקש (מט 950/17).

בכל בנוגע לעניין התשלום על הספקת המטען - נטען, גם במעמד חקירותיו של עד המדינה במשטרה, וכך גם במסגרת עדותו בבית המשפט, התייחס עד המדינה לעניין התשלום. לדבריו, התשלום שעד המדינה העביר



לנאשם 4 בביתו של המבקש, לא הושב לעד המדינה בליל המפגש, בין היתר, לאור ההבטחה של ניר ושל נאשם 4 שמטען החבלה הקטלני יסופק לעד המדינה אם לא בליל המפגש, אז יום למחרת (ראה לעניין זה הודעת עד המדינה מיום 17.12.2017).

לעניין המודעות של המבקש לעניין המעשה והתוצאה:

לשיטת המשיבה, יש לדחות טענה זו על הסף, שכן, לא בכדי טענה זו לא נטענה במשך למעלה מארבע שנים, אז במסגרת חקירת עד המדינה במשטרה, ובוודאי גם היום, לאחר שעדות עד המדינה עברה את "כור ההיתוך" של בית המשפט - גרסת עד המדינה לעניין מודעותו של המבקש לכך שהמטען הקטלני אותו סיפקו המבקש ונאשם 2 לעד המדינה, הייתה ועודנה, כי המבקש ידע גם ידע שהמטען הקטלני המבוקש ישמש לרצח של טל קורקוס.

לשיטת המשיבה, במהלך חקירת עד המדינה במשטרה, על אף הקושי העצום בו היה מצוי עד המדינה בכל הנוגע להפללתו של המבקש במיוחד לו ברצח של טל קורקוס, וזאת על רקע החברות והקשר העמוק שהיה בין השניים, עד המדינה מסר, בין היתר, גם את הדברים הבאים בנוגע לתרומתו של המבקש להוצאת הרצח של טל קורקוס לפועל (הספקת המטען), וכך גם לעניין המודעות של המבקש לגבי הייעוד של מטען החבלה הקטלני.

בהקשר זה, הפנתה המשיבה להודעת עד המדינה מיום 26.09.2017 - כאשר החוקרים ניסו להקשות על עד המדינה לעניין המודעות של המבקש והעלו בפניו את האפשרות שהמבקש לא ידע למה משמש המטען, עד המדינה הבהיר והדגיש בפניהם, כי כאשר הוא הגיע לביתו של המבקש, הוא אמר למבקש שהמטען הקטלני מיועד לקטילת טל קורקוס. עד המדינה מסר: **"אמרתי לו ככה במילים האלה יש לי את טל בידיים."**

ש: אני אומר לך שהמשפט הזה אם אפשר גם להבין הפוך, אפשר גם להבין שמיכאל לא מבין מה אתה עושה ולא יודע בשביל מה המטען.

ת: לא. הוא מבין מה אני עושה עם זה אבל הוא לא מבין למה אני עושה את זה. אני אמרתי לו שזה לטל קורקוס. אמרתי לו ככה במילים האלה "יש לי את טל בידיים שלי" והוא אמר לי "אני לא מבין מה אתה עושה" אני באתי אליו ביקשתי את המטען ואמרתי לו "יש לי את טל בידיים שלי".

ש: מתי, באיזה שלב מיכאל מור (המבקש) ידע שהמטען חבלה הזה אמור לפגוע בטל קורקוס?

ת: בפעם הראשונה שביקשתי את המטען. בהלוך.

ש: האם מיכאל מור ידע שהמטען חבלה שלקחת בלילה הוא עבור חיסולו של טל קורקוס?

ת: כן. הוא אמר לי. "אני לא מבין מה אתה עושה".

ש: אני אומר לך שהמשפט הזה אפשר להבין הפוך, אפשר גם להבין שמיכאל לא מבין מה אתה עושה ולא יודע בשביל מה המטען.



ת: לא. הוא מבין מה אני עושה עם זה אבל הוא לא מבין למה אני עושה את זה. אני אמרתי לו שזה לטל קורקוס אמרתי לו ככה במילים האלה "יש לי את טל בידיים שלי" והוא אמר לי "אני לא מבין מה אתה עושה". אני באתי אליו ביקשתי את המטען ואמרתי לו "יש לי את טל בידיים שלי".

ש: מיכאל מור מכיר את טל קורקוס?

ת: אישית? הוא לא מכיר אותו. אבל הוא יודע שהוא עד מדינה של ניב זגורי. הוא היה יותר בתקשורת מאשר בחיים הרגילים.

עוד בהקשר זה, נטען, כי במהלך חקירותיו במשטרה, עד המדינה נשאל **מפורשות**, האם המבקש ידע למה מיועד המטען הקטלני, באופן שאינו משתמע לשני פנים. ובעניין זה עד המדינה הבין באופן שאינו משתמע לשני פנים, שהמבקש ידע על כך (ראה לעניין זה הודעתו מיום 11.09.2017).

ש: מסרת בעדויות האחרונות שהמטען שהופעל על טל קורקוס, אתה ואריק לקחתם אותו מהבית של שמעון שרביט. אתה אמרת שלשמעון לא היה מושג למה ישמש המטען, אבל אמרת שמיכאל מור כן ידע למה ישמש המטען. איך הוא ידע למה ישמש המטען?

ת: אני אמרתי לו. יום לפני שביקשתי את המטען אמרתי לו.

ש: איך אמרת לו את זה ולמה אמרת לו את זה?

ת: כי הוא חבר שלי ושיתפתי אותו.

ש: זה הכרחי לשתף?

ת: זה לא הכרחי לשתף אנשים שלא קשורים, אבל הסברתי לו למה אני צריך את המטען.

ש: האם אמרת למיכאל מור שהמטען מיועד לפגיעה בטל קורקוס?

ת: כן.

ש: מיכאל ידע מי זה טל?

ת: לא מכיר אותו אישית הוא ידע שהוא עד מדינה של ניב.

עוד בהקשר זה, הפנתה ב"כ המשיבה לחקירתו של עד המדינה במשטרה מיום 13.09.2017:

ש: איך יכול להיות ששרביט לא ידע כלום מהמטען ומיכאל מור יודע והמטען בבית של שמעון שרביט?

ת: שמעון שרביט לא ידע למה מיועד המטען. כי אני דיברתי עם מיכאל לא עם שמעון. אני דיברתי עם מיכאל על המטען עוד בבית של מיכאל בהלוך לצפון.



עוד בהקשר זה הפנתה המשיבה לחקירתו של עד המדינה במשטרה מיום 13.09.2017:

ש: באותו מפגש בדירה של מיכאל מור האם הוא שאל אותך בשביל מה אתה צריך את המטען?

ת: אמרתי לו שזה שאני צריך את זה צריך בשביל טל. הוא אמר לי "אני לא יודע מה אתה עושה אני לא מבין אותך" וזהו. הוא היה מבואס בגלל היחסים שלי עם ניבי ועם זה שהתרחקתי ממנו.

ש: ובכל זאת נתן לך מטען?

ת: ברור שייתן לי.

עוד הפנתה ב"כ המשיבה לחקירת עד המדינה במשטרה מיום 25.09.2017:

ש: האם מהרגע שלקחת את האקדח של מיכאל הבול ועד שהוא חזר לידיו או לידי החיילים שלו, האם הוא ידע מה מטרת השימוש?

ת: הוא ידע. לגבי המטען הוא ידע מה המטרה ואמר לי "אני לא מבין מה אתה עושה." אבל לגבי האקדח הוא לא ידע.

עוד הפנתה ב"כ המשיבה לחקירת עד המדינה במשטרה מיום 18.11.2017:

ש: האם מיכאל ידע למה משמש מטען החבלה הזה?

ת: כן.

ש: למי הוא ידע שהמטען היה מיועד?

ת: לטל קורקוס.

ש: למה שמיכאל יעזור לך לרצוח את טל קורקוס?

ת: הוא לא עזר לי לרצוח את טל. אני ביקשתי והוא עזר לי.

ש: אבל מיכאל ידע שהמטען מיועד לרצח טל קורקוס, למה הוא בכל זאת עזר לך?

ת: כי הוא חבר שלי.

לשיטת המשיבה, לא זו אף זו, במהלך כל החקירות בהן עד המדינה נדרש להסביר לחוקרים מה הייתה תגובתו של המבקש לבקשת עד המדינה לספק לו באופן בהול מטען לצורך קטילתו של קורקוס, די בתשובות עד המדינה לעניין זה, כדי להצביע באופן חד וברור, על מידת המודעות של המבקש, הן לעניין הייעוד של המטען הקטילני - הקטילה, והן לעניין זהות הקורבן - טל קורקוס. שהרי בעניין זה, השיב עד המדינה, כי המבקש ענה לו



שהוא לא מבין למה הוא עושה את זה עבור ניב זגורי, שעה שיש להם סכסוכים משותפים שדורשים טיפול.

עוד בהקשר זה הפנתה המשיבה לחקירתו של עד המדינה במשטרה מיום 11.09.2017, וכן מיום 13.09.2017, וכן מיום 25.09.2017.

עוד הפנתה המשיבה לגרסת עד המדינה במסגרת עדותו בבית המשפט -

בהקשר זה נטען, כי עד המדינה חזר על גרסתו בנוגע למודעותו של המבקש לכך שהמטען מיועד לקטילתו של טל קורקוס אף במסגרת חקירתו הראשית בבית המשפט, וביתר שאת, במסגרת חקירתו הנגדית, למשל:

"ניסיתי להסביר לו בטלפון פחות או יותר מה אני רוצה ממנו הוא אמר לי תבוא נדבר. חזרתי לבית באשקלון, לקחתי כסף מהבית, נסענו למיכאל אני ואריק עליתי אליו הביתה עם אריק ביחד. אני אמרתי למיכאל בצד "יש לי אני צריך מטען דחוף. יש לי את טל בידיים שלי" הוא אומר לי "אני לא מבין מה אתה עושה ולמה אתה עושה את זה בכלל". אני אמרתי לו "עזוב". (ראה לעניין זה בהרחבה פרוטוקול מיום 09.01.202 עמ' 1841).

עוד בהקשר זה, נטען, כי במסגרת חקירתו הנגדית של עד המדינה על ידי ב"כ המבקש, חקירה שהתפרסה על פני מספר ישיבות ארוכות ואינטנסיביות, ב"כ המבקש עשה ככל שביכולתו על מנת להקשות על עד המדינה אם במישור האמוציונלי (כאשר ניסה לדבר אל לבו של עד המדינה על מנת שיחוס על המבקש), ואם במישור העובדתי (כאשר ניסה להציג לעד המדינה תזות חסרות אחיזה ראייתית), גם אז, ועל אף מידת המורכבות האישית בה היה מצוי עד המדינה במהלך החקירה במשטרה ובבית המשפט, בכל הנוגע להפלתו של המבקש, לא רק שעד המדינה המשיך לעמוד איתן על גרסתו, כי בערב הספקת המטען הקטלני, עד המדינה אמר למבקש שהמטען הקטלני מיועד לקטילתו של טל קורקוס (או טל) הוא אף שלל מכל וכל את טענות ההגנה והתזות שהוצגו לו במהלך החקירה.

עוד בהקשר זה נטען, כי עד המדינה שלל את האפשרות שהוא התבלבל ו/או שזכרונם בגד בו כאשר טען שהוא סיפר למבקש בערב הספקת המטען על הייעוד של המטען הקטלני ובעצם הוא סיפר למבקש על מעורבותו ברצח של טל קורקוס לראשונה רק לאחר הרצח של טל קורקוס (ראה לעניין זה עמ' 15 לטיעוני המשיבה בכתב וכן פרוטוקול הדיון מיום 11.10.2021 עמ' 9553-9554, וכן עמ' 9558 וכן עמ' 9555, ועמ' 9568-9569).

עוד בהקשר זה, לגישת המשיבה, במהלך חקירתו הנגדית של ב"כ המבקש, עד המדינה גם עמד על כך שהשיחה מערב הספקת המטען הקטלני, שיוזמה מהאזנת הנפח בביתו של המבקש, מדברת בעד עצמה וכי לא ניתן לחמוק מתוכנה (ראה לעניין זה פרוטוקול מיום 04.10.2021, עמ' 9436-9437 וכן מיום 21.10.2021 עמ' 9631-9632).

עוד בהקשר זה, נטען, כי עד המדינה גם מסר שעם כל הקושי שבדבר, שבדיעבד, הוא מצטער שהוא אמר



למבקש על הכוונות שלו ושל נאשם 2 לגבי השימוש במטען הקטלני (ראה פרוטוקול מיום 21.10.2021 עמ' 9639, וכן מיום 18.03.2021 עמ' 6827).

עוד בהקשר זה, לשיטת המשיבה, גם לאחר שב"כ המבקש הקשה שוב ושוב בעניין המודעות של המבקש לשימוש במטען הקטלני, וזאת מתוך תקווה שלבסוף יוכל לחלץ מעד המדינה גרסה המתיישבת עם התזה שהיה חפץ בה, עד המדינה השיב לסנגור, כי אין טעם לחזור על השאלות, כי תשובתו בעניין לא תשתנה (ראה לעניין זה פרוטוקול מיום 11.10.2021, עמ' 9562).

עוד בהקשר זה, לשיטת המשיבה, כמו גם במטרה, גם במסגרת חקירתו הראשית וביתר שאת, בחקירתו הנגדית של עד המדינה בבית המשפט, עד המדינה העיד בבית המשפט על תגובתו של המבקש לבקשת עד המדינה לספק לו ולנאשם 2 מטען קטלני, שישמש לרצח של טל קורקוס.

בעניין זה לטענת המשיבה, על אף ניסיון הסנגור "לצבוע" את תגובתו של המבקש בגוונים ורודים ונעימים (כאשר טענו שתגובת המבקש הייתה במטרה להניע את עד המדינה מלרצוח את טל קורקוס), מתוך תקווה שעד המדינה ילך שבי אחר הטענות וינסה לסייע למבקש בהגנתו, עד המדינה לא נפל ב"מלכודת הדבש", שכן עד המדינה לשיטת המשיבה, שב והבהיר, גם במסגרת עדותו בבית המשפט, כי המבקש הבין גם הבין שהמטען הקטלני משמש את עד המדינה ונאשם 2 לצורך קטילתו של טל קורקוס. שכן, עד המדינה העיד על כך, שמיד לאחר שביקש מהמבקש לספק לו את המטען הקטלני לקטילתו של טל קורקוס, המבקש כעס על עד המדינה שהוא מסייע לניבי זגורי בפתרון הסכסוכים שלו שעה שעד המדינה הזניח את הטיפול בסכסוכים המשותפים לו ולמבקש (ראה פרוטוקול מיום 09.01.2020 עמ' 1841 וכן מיום 04.10.2021 עמ' 9453-9455).

בנוסף, הפנתה המשיבה לתיעוד השיחה בביתו של המבקש (האזנת נפח) ערב הספקת המטען הקטלני:

לשיטת המשיבה, לצד כל האמור לעיל, די בכך כדי לקבוע, כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למבקש. כמו כן, במכלול הראיות יש גם לקחת בחשבון את השיחה שיוזמה מהאזנת הנפח בביתו של המבקש לביל הספקת המטען הקטלני.

עוד בהקשר זה נטען, שגם ללא הסבריו של עד המדינה לאמור בשיחה, ניכר מהשיחה שהדיבור בה הוא על המטען הקטלני שנועד לקטילה. כך למשל בשיחה המבקש מפיס את דעתם של עד המדינה ונאשם 2, כאשר הוא אומר להם - שאין דבר כזה שהמטען הקטלני לא יעשה את העבודה (לא יעבוד), שלא יהיו בו תקלות, אין מצב שמשוהו ישתבש להם וגם אם כן, במקרה כזה, האדם שייפגע "יחיה חיים של כלב" (ראה לעניין זה התמלול מיום 26.06.2017, שעה 01:02:00 מונה מספר 48.30).

עוד בהקשר זה, נטען, כי גרסאות עד המדינה במטרה, במסגרת הריענון (מסמך הריענון), וגם בבית המשפט לגבי תוכן השיחה. מגרסת עד המדינה לגבי השיחה כאמור, עולה באופן שאינו משתמע לשני פנים, שהמבקש ידע שהמטען הקטלני שסיפק לעד המדינה ולנאשם 2, נועד לשמש לקטילת אדם (ראה פרוטוקול העדות

הראשית מיום 13.01.2020, עמ' 1955).

עוד בהקשר זה, הפנתה המשיבה לחקירתו הנגדית של עד המדינה בענין השיחה (האזנת נפח), במסגרתה ניסה הסנגור להצביע על נתק מלאכותי בין השלב בו הודיע עד המדינה למבקש לאזנו בלבד, שיש לו את טל בידים ובמעמד זה ביקש מהמבקש לספק לו בדחיפות מטען חבלה קטלני, לבין המשך השיחה בנוכחותו של הנאשם 2. שם נטען בפני עד המדינה, שכלל לא דובר על טל ו/או על כוחו של המטען הקטלני, אלא הנוכחים שוחחו על נושא אחר הקשור לשמוליק הרוש ולסכסוך עמו. בענין זה, לגישת המשיבה, שאף ללא התייחסותו של עד המדינה לטענה, ובהסתמך על תמליל השיחה, ניתן לקבוע, שעסקין בטענה מגוחכת שיש לדחותה בשתי ידיים. על אחת כמה וכמה, לאחר שעד המדינה שלל טענה זו בוודאי הטענה שהשיח האמור נוגע לשמוליק הרוש.

עוד בהקשר זה, לשיטת המשיבה, עד המדינה גם הבהיר באופן שאינו משתמע לשני פנים, שהגם שבחלק השני של השיחה שהתקיימה בנוכחות של הנאשם 2, לא אוזכר שמו של טל קורקוס, עדיין קיים קשר ישיר בין הדברים שנאמרו לאוזניו של המבקש בלבד, כאמור, לבין המשך השיחה בנוכחות הנאשם 2, שם ניסו עד המדינה והמבקש, להסיר את הדאגה של הנאשם 2 מכך שגודל המטען הקטלני אותו ביקש עד המדינה מהמבקש בנוכחותו בלבד, יביא לקטילת אדם. (בהקשר זה הפנתה המשיבה לפרוטוקול הדיון מיום 28.10.2021, עמ' 9739)

אשר להכרעה האם עובדות כתב האישום והראיות שהובאו במסגרתן, מקימות את עבירת הרצח:

נטען, כי השאלה האם על בסיס מעשיו של המבקש ניתן לייחס לו גם אחריות לרציחתו של קורקוס, היא שאלה משפטית, שאותה יש לברר במסגרת ההליך העיקרי. בשלב המעצר בית המשפט צריך להידרש אליה באופן ראשוני בלבד, כראוי לשלב הדיון בו אנו מצויים (ראה בש"פ 370/15, פלוני נ' מדינת ישראל). בשלב זה, די בכך שישנה אפשרות שבמסגרת ההליך העיקרי יקבעו על בסיס הראיות, שהמבקש אחראי גם לעבירת הרצח, כדי לקבוע שישנן ראיות לכאורה לענין זה. (ראה לענין זה גם בש"פ 851/13, מדינת ישראל נ' יוסי קיין)

אשר למסוכנות:

נטען, כי מדובר במסוכנות מובהקת הנשקפת מהמבקש הפועל במסגרת התארגנות עבריינית, וזוהי נסיבה המגבירה את המסוכנות של כל אחד ואחד מאנשי החבורה (ראה לענין זה בש"פ 8520/15).

משכך, לשיטת המשיבה, כי לו היינו עוסקים בכתב אישום על הספקת מטען חבלה קטלני בלבד, ללא שנעשה בו כל שימוש וללא שנגרם נזק, דינו של המבקש היה למעצר עד תום ההליכים ללא צורך אפילו בבחינת חלופת מעצר. זאת בשל היותו של מטען חבלה **נשק המצוי ברף הגבוה של המסוכנות** (ראה בש"פ 10062/09). הדברים נכונים מקל וחומר, כאשר עסקין בהספקת מטען חבלה קטלני המצוי ברף הגבוה של המסוכנות לעבריינים המעורבים בסכסוכים, שמסוכנותו התממשה וקטלה חיי אדם, כל זאת במסגרת חבורה עבריינית ובצירוף עבירות נוספות. לצד כל האמור, יש להוסיף לכך את עברו המכביד של המבקש. משכך, שום חלופה לא



תסכון.

5. במסגרת הדיון שהתקיים במעמד הצדדים, כל צד חזר על טיעונו הכתובים והמפורטים בהרחבה, תוך הפניה הן לאמרות עד המדינה במשטרה והן לעדות עד המדינה בהליך העיקרי, הן בחקירה הראשית והן בחקירה הנגדית, כמפורט לעיל.

6. דיון והכרעה

ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם.

עוד נקבע, כי על מנת **לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי** הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקרקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד.

השפעת התנהגות הנאשם לעניין הראיות - זכות השתיקה:

נקבע בפסיקה, כי זכות השתיקה הינה זכות המוקנית לנאשם - על פי דין, וכל נאשם רשאי לעשות שימוש בזכות זו. עם זאת, נפסק, כי שתיקה של נאשם עשויה לחזק את הראיות נגדו כאמור בנוסח האזהרה בסעיף 28(א) לחוק סדר הדין הפלילי.

עוד נקבע, כי הימנעות נאשם מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעצר, את מעורבותו הלכאורית בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

כרסום בראיות:

בבש"פ 7159/04, אבו ג'ילדן נ' מדינת ישראל, נפסק:

"כללים אלו מנחים את בית המשפט בבואו לבחון את הראיות כפי שהובאו במסגרת ההליך העיקרי בפני המותב השומע את העדים. כאמור, אינני מביע עמדה לעניין מהימנות עדויות, ככל שהדבר נוגע להתרשמות מהעדים כפי שאלו העידו. בהחלט יתכן כי התרשמותו של בית המשפט הדין בהליך העיקרי תהיה שונה ובהתאם גם התוצאה, כפי שתובא לידי ביטוי בהכרעת הדין."

עוד בהקשר לטענת הכרסום - נפסק בבש"פ 8093/09, פלוני נ' מדינת ישראל:

"כידוע, כדי להצליח בטענה של כרסום בחומר הראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר, יש להצביע על שינוי



דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו.

עוד בהקשר זה ראה בש"פ 4694/95, יואב שאבי ואח' נ' מדינת ישראל:

"על מנת שתקום עילה לשחרור ממעצר במהלך משפט לאחר שנמצא בשלב קודם שקיימות ראיות לכאורה להרשעת הנאשם, יש להצביע על שינוי דרמטי... צריך להיות בשינוי שחל, כדי להפוך את הקערה על פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו. מהפך זה צריך להסתבר מניעה וביה מתוך העדויות... כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך את גרסת התביעה או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשם ממעצר".

7. במסגרת הפרשיה נשוא כתב האישום, הכולל שבעה-עשר פרטי אישום, מיוחסים למבקש האישום השמיני, שעניינו - עבירות נשק (עשיית עסקה בנשק), עבירות נשק (החזקת נשק); האישום העשירי, שעניינו - עבירת רצח, עבירות נשק (סחר); האישום השלושה-עשר, שעניינו - עבירות נשק (עסקה אחרת בנשק), עבירות נשק (נשיאה והובלת נשק).

8. כתב האישום ובקשת המעצר הוגשו ביום 18.12.2017. לבקשת המבקש, נדחה הדיון פעמים רבות, כדי לאפשר לו להיות מיוצג על ידי סנגור.

9. בתאריך 18.04.2018, בדיון שהתקיים, בחר המבקש, שייצג את עצמו והסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לחובתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וכן הסכים למעצרו עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר. יחד עם זאת, המשיבה טענה, כי התשתית הראייתית העומדת לחובת המבקש, בתמצית - מבוססת בעיקר על הודעותיו של עד המדינה המתארות את עובדות האישום העשירי, לצד תוכן השיח שנקלט בהאזנת נפח בביתו של המבקש ערב הספקת המטען הקטלני בנוכחות הנאשמים 2 ו-4 לכתב האישום.

10. להשלמת התמונה - גם הנאשמים 4 ו-5 בחרו לייצג את עצמם והסכימו לקיומן של ראיות לכאורה בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. כמו כן, הסכימו למעצמם עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר לכשיהיו מיוצגים.

לנאשם 4 יוחס האישום השמיני - שעניינו עבירות נשק, האישום העשירי - שעניינו עבירת הריגה ועבירת נשק (סחר).

לנאשם 5 יוחס האישום העשירי - שעניינו עבירת הריגה. האישום השלושה עשר - שעניינו עבירות נשק (עסקה אחרת בנשק) ועבירות נשק (נשיאה והובלת נשק). האישום השישה עשר - שעניינו עבירה של שיבוש מהלכי משפט.



11. במסגרת הבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי הנאשם 5, קבע בית המשפט, כי ישנה חולשה ראייתית מסוימת באשר לקשר של הנאשם 5 למטען החבלה הקטלני, ומכאן שישנה חולשה ראייתית מסוימת גם באשר לעבירת ההריגה.

במסגרת ערר שהוגש לבית המשפט העליון על ידי המדינה, בבש"פ 4361/20, בית המשפט העליון קבע:

"אינני סבור כי הייתה הצדקה למסקנת בית משפט קמא, כי לא קיימות ראיות לכאורה בעבירת ההריגה המיוחסת למשיב באישום העשירי לכתב האישום. להתרשמותי מחומר הראיות הלכאורי מסקנה זו היא מרחיקת לכת יתר על המידה, ודי לצורך ענייננו כי קיימת חולשה ראייתית ביחס לאישום בעבירת ההריגה".

12. במסגרת הבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי הנאשם 4 (אליושה), גם בעניינו של הנאשם 4, קבע בית המשפט דבר קיומה של חולשה ראייתית מסוימת באשר לקשר של הנאשם 4 למטען החבלה הקטלני, ומכאן שישנה חולשה ראייתית מסוימת גם באשר לעבירת ההריגה, תוך הפניה לקביעת בית המשפט העליון בעניינו של הנאשם 5 בבש"פ 4361/20.

13. הואיל ומותב זה הכיר היטב את חומר הראיות נשוא הפרשיה שמתוארת בכתב האישום ביחס לכלל המעורבים, התשתית הראייתית שהוצגה על ידי המשיבה בעניינו של המבקש, וגם עת שדנתי בעניינם של הנאשמים 4 ו-5, מגבשת ראיות לכאורה לחובת המבקש, חרף הבעיות עליהן הצביעו באי-כוח המבקש, שכן מכלול החומר עומד ברף האמור של ראיות לכאורה להוכחת האשמה. ראיה בסיסית ומרכזית בתיק ניתן **למצוא בהודעותיו של עד המדינה בפני חוקריו, אשר תיאר את ההתרחשויות עובר לאירוע הרצח של טל קורקוס ז"ל ובמהלכו, באופן המסבך את המבקש בעובדות המתוארות באישום העשירי.** בהקשר זה, אני מפנה לטיעוני ב"כ המשיבה בסעיף 4 לעיל.

בנוסף להודעות עד המדינה, נמצא תימוכין בתוכן השיח שנקלט בהאזנת הנפח בביתו של המבקש בליל הספקת המטען הקטלני, בנוכחות עד המדינה והנאשמים 2 ו-4.

בנוסף, תוכן מסמך הריענון לעד המדינה בטרם עלייתו לדוכן העדים, ממנו עולה לכאורה, כי המבקש ידע שהמטען הקטלני שסיפק לעד המדינה ולנאשם 2, נועד לשמש לקטילת אדם.

עוד בהקשר זה, ראה הפניות ב"כ המשיבה להודעות עד המדינה במשטרה מיום 26.09.2017, וכן מיום 11.09.2017, וכן מיום 13.09.2017, וכן מיום 25.09.2017, וכן מיום 18.11.2017, המלמדים לכאורה, על מידת מעורבותו של המבקש.

די בכל אלה כדי לקבוע דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המבקש בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה בשלב הליך המעצר.



14. מכאן אדון בטענה העיקרית אותה מעלים באי-כוח המבקש, טענת **הכרסום בראיות**. יצוין לעניין זה, כי עיקר העדים במסגרת פרשת התביעה כבר העידו (פרשת ההגנה טרם נשמעה) ולמעשה יש בבקשה, בשלב זה, **משום בקשה למתן הכרעת דין מקדימה במסגרת החלטה בהליך מעצר**. עם זאת, חלים על הדיון בפניי, הכללים החלים על הליך מעצר במובן זה שבית המשפט אינו קובע ממצאי מהימנות.

15. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות בכתב הארוכים והרחבים שהוגשו על ידי הצדדים, וכן הקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, ושמתי לנגד עיניי את המבחנים שנקבעו בפסיקה בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר בהתאם לסעיף 52 לחסד"פ בעילה של כרסום ממשי בראיות ביחס לאישום העשירי - בעבירה של רצח (ראה סעיף 6 לעיל), וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, חרף הבעייתיות עליה הצביעו הסנגורים.

מסקנתי מתבקשת, ראשית - בהינתן הודעות עד המדינה בפני חוקריו, כמתואר בעובדות האישום העשירי. שנית - תוכן השיח שנקלט בהאזנת הנפח בביתו של המבקש בליל העברת המטען הקטלני, לכאורה, הן ביחס לאיכות המטען הקטלני, והן ביחס למיהות היעד שלשמו מיועד המטען הקטלני (השיחה במרפסת שלא נקלטה בהאזנת הנפח), כפי שתיאר עד המדינה בפני חוקריו וכן כפי שהסביר במסמך הריענון לאחר שנתבקש לשמוע שוב את המלל מושא האזנת הנפח ובטרם עלייתו לדוכן העדים בהליך העיקרי. שלישית - גרסת עד המדינה בהליך העיקרי בבית המשפט לאופן התרחשות האירועים, באופן המסבך את המבקש, לכאורה, בעובדות המתוארות באישום העשירי, הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית גם ביחס למודעותו לכאורה של המבקש (ראה לעניין זה עמ' 13-25, לטיעוני המשיבה בכתב, וכן פרוטוקול מיום 09.01.2020 עמ' 1825 וכן מיום 11.10.2021, 21.10.2021, 18.03.2021, 04.10.2021). רביעית - לא מצאתי, כי השגות הסנגורים בהקשר זה, נוגעות לכדי ליקויים בסיסיים בהצגת הדברים והגיונם, גם לגופם של דברים, אין כדי להצביע על "שינוי דרמטי" במערכת ראיות המשיבה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה, עד כדי הטיית הכף לזכות המבקש באופן שהסיכויים לזיכויו עולים על הסיכויים להרשעתו. לגופם של דברים, ניסיונם של הסנגורים במסגרת החקירה הנגדית, לחלץ מעד המדינה גרסה המתיישבת עם התזה שהיו חפצים בה בבקשה לעיון חוזר, לא נמצא לה אחיזה באופן דרמטי בראיות לכאורה עד כה. חמישית - ממה נפשך? הלכה היא, כי בשלב המעצר, די בקיומן של ראיות לכאורה. בשלב זה של ההליך הפלילי, בית המשפט אינו נזקק למהימנות הראיות ומשקלן, אלא די לו שהראיות מעידות לכאורה על ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם, אלא אם כן מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין. בשלב זה של ההליך, לא ניתן לומר, כי עדותו של עד המדינה היא "פרכה" כאמור, או שגרסתו כה מקועקעת ומעורערת מיסודה, באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד על ידי המותב שאמון על מלאכה זו, וביתר שאת, משהמבקש, במסגרת חקירותיו במשטרה, בחר לשמור על זכות השתיקה וטרם העיד במשפטו. שישית - באשר להשגות במישור המשפטי ביחס לעבירות הנגזרות מהתשתית הראייתית בנוגע למבקש - הינה סוגיה משפטית שאותה יש לברר במסגרת ההליך העיקרי (ראה לעניין זה בש"פ 370/15, ובש"פ 851/13) שתמציתן, כי אין בשלב המעצר, לברר את הסוגיות המשפטיות העולות לעניין דיות הראיות לצורך קיום יסודותיהן של העבירות המיוחסות למבקש, ואלה מן הראוי, שתבררנה בהליך העיקרי.

16. מהמקובץ לעיל, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.



המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' טבת תשפ"ג, 30 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.